**JUDECĂTORIA**
**ORHEI**

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str.
Vasile Mahu, nr.135
email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437,
Fax. + 373 (235) 20 736
https://jor.instante.justice.md/

dosarul nr.2c-88/2025 /2-25161281-38-2c-18112025 /

**H O T Ă R Â R E**
**în numele Legii**

29 aprilie 2026 municipiul Orhei
Judecătoria Orhei sediul central
în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Cristina TROIANOVSCHI
Grefier Zinaida LUCHIANOVA- BARBU

cu participarea:
reprezentanților reclamantei Gospodăriei Țărănești ”Zmeu Ștefan Vladimir”, directorului financiar Zmeu Tudor, împuternicit prin procură din 31.12.2024 și avocatului Iulian Timotin, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2015885 din 09 octombrie 2025,
reprezentantului pârâtei societatea cu răspundere limitată ”Albmunt-Agro”, avocat Mihail Mișcoi, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2055053 din 15 octombrie 2025,

examinând în ședință publică, în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gospodăria Țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir” împotriva pârâtei societatea cu răspundere limitată ”Albmunt-Agro” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,

**a c o n s t a t a t :**

**Argumentele participanților la proces**.
La data de 18 noiembrie 2025, Gospodăria Țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir” a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată ”Albmunt-Agro”, cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 18 august 2025, GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” în calitate de cumpărător şi ”Albmunt-Agro” SRL în calitate de vânzător, au semnat contractul de vînzare-cumpărare a producţiei agricole.

A indicat că conform pct.1.1. al contractului: “vânzătorul se obligă să predea în proprietate cumpărătorului, iar cumparătorul se obligă să preia producţia agricolă şi să achite prețul convenit”, respectiv marfa de 150.000,00 kg de floarea-soarelui la preț de 1.275.000,00 lei, locul predării r. *****, termen de predare 18.10.2025.

A specificat că conform pct.4.3. lit.a al contractului: “în vederea evaluării anticipate a prejudiciului părţile convin asupra stipulării unor clauze penale cu titlu de garantare a executării obligației, şi anume: neexecutarea obligaţiunilor asumate de către vânzător exprimate prin restituirea sumei contractuale sau a unei părți ale acesteia, precum şi imposibilitatea/refuzul executării contractului în termenul stabilit acordă dreptul cumpărătorului de a cere plata unei penalități în mărime fixă - 25% din suma contractului”.

A invocat că conform pct.1.1. al contractului, cumpărătorul a transferat la data de 18-19 august 2025 pe contul vânzătorului suma de 1.275.000,00 lei, iar, la data de 02.09.2025, respectiv 04.09.2025, vânzătorul a restituit cumpărătorului suma 1.275.000,00 lei.

A precizat că conform actului de verificare a decontărilor reciproce, eliberat de cumpărător-reclamant, la data de 19.09.2025, se constată transferul efectuat de reclamant şi restituirea integrală efectuată de pârât.

A menționat că reclamantul a pus la dispoziția reprezentantului, extras din conversațiile cu reprezentantul pârâtului efectuate prin APP Viber, prin care intenţia de restituire a mijloacelor băneşti a intervenit de la pârât.

A afirmat că, la data de 10.10.2025, reclamantul a expediat în adresa pârâtului somație privind achitarea penalității în valoare de 318.750,00 lei. Somaţia a fost recepţionată la data de 14.10.2025. Respectiv, la data de 23.10.2025, reprezentantul pârâtului a expediat răspuns la somație prin care a facut referire la prevederile art. 949 alin.(3) Cod civil.

În rezultat, solicită reclamantul GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” încasarea de la SRL ”Albmunt-Agro” sumei în mărime de 318.750,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 5 decembrie 2025, societatea cu răspundere limitată “Albmunt-Agro” a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către Gospodăria Țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir”, ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea referinței pârâtul a indicat că, la data de 18 și 19 august 2025, reclamanta GȚ „Zmeu Ștefan Vladimir” a transferat pe contul pârâtei SRL ’’Albmunt Agro” suma de 1.275.000,00 lei.

A invocat că părțile au avut mai multe divergențe, prin acordul comun au decis restituirea mijloacelor financiare, iar conform acestei înțelegeri, la data de 2

septembrie 2025, pîrîta SRL „Albmunt Agro” a transferat pe contul reclamantei GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” suma de 1.000.000,00 lei, iar la data de 4 septembrie 2025, a trasferat suma de 275.000 lei, restituind integral sumele datorate către reclamantă.

A adăugat că nici înainte de data de 02 septembrie 2025 și nici după data de 02 septembrie 2025, precum și nici după data de 04 septembrie 2025, reprezentantul reclamantei GT ”Zmeu Ștefan Vladimir”, fiind de acord cu restituirea mijloacelor financiare, nu a menționat că este prejudiciat și va pretinde penalitate, mai mult decât atât, confirmând recepționarea mijloacelor financiare transferate la data de 02 septembrie 2025, reprezentantul reclamantei GT ”Zmeu Ștefan Vladimir” a insistat la transferarea cât mai urgentă a sumei rămase de 275.000,00 lei, menționând că după acest transfer părțile nu vor mai avea careva pretenții una față de alta.

A invocat că deși reclamantul a recepționat mijloacele financiare la data de 02.09.2025 și 04.09.2025, până la data de 15.10.2025, GȚ „Zmeu Ștefan Vladimir” nu a pretins la penalități, deși putea să o facă imediat, chiar și prin intermediul unui mesaj text expediat la numarul de telefon indicat în contractul de vanzare-cumparare, fapt care denotă mai mult o intenție de îmbogățire nejustificată decât o pretinsă reparare a prejudiciului.

A susținut că problema penalității, a fost dezvoltată de către Curtea Supremă de Justitie care în conținutul Deciziei nr. 2rac-259/23, în cauza civilă înaintată de societatea cu raspundere Limitata „Rovet Grup” împotriva societății cu raspundere limitată „Kirsan Com” cu privire la încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

A specificat că din interpretarea corectă a contractului și a normelor aplicabile, rezultă că pretenția reclamantei nu poate fi admisă, întrucât situația de fapt nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea clauzei penale invocate. Acceptarea voluntară și integrală a restituirii sumelor de catre reclamantă, fără formularea vreunei obiecții sau rezerve, exclude posibilitatea aplicării unei penalități ulterioare.

A menționat că interpretarea ulterioara a reclamantei, potrivit careia penalitatea ar deveni exigibilă prin simplul fapt al transferării cu întârziere a sumelor, este una artificială și ruptă de acordul real al părților. Contractul nu poate fi aplicat selectiv, trebuie analizat în ansamblul sau, incluzând comportamentul contractual al ambelor părți și modalitatea concretă în care acestea au înțeles să execute obligațiile asumate or, atâta timp cât obligația principală a fost executată integral, la solicitarea și cu acordul reclamantei, iar între părți nu au existat divergențe asupra necesității achitarii unor penalități, nu exista temei pentru a se admite o asemenea pretenție la un moment ulterior, în mod izolat și contrar conduitei procesuale și contractuale anterioare.

Concluzionează că pretenția reclamantei privind încasarea penalității nu are suport juridic, fiind formulată în lipsa elementelor care să o justifice. Obligația principală a fost executată integral, fără rezerve și fără contestări la momentul primirii, iar aplicarea clauzei penale într-o asemenea situație contravine atât voinței reale a părților, cât și principiilor care guvemează executarea obligațiilor civile și

practicii judiciare, iar în aceste condiții, solicitarea reclamantei GT „Zmeu Ștefan Vladimir” privind încasarea de la pârâta SRL „Albmunt-Agro”, a sumei de 318 750 lei, precum și actiunea integral urmează a fi respinsă de către instanța de judecată că fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentanții reclamantei gospodăria țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir”, directorul financiar Zmeu Tudor și avocatul Iulian Timotin, au solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat. Au precizat că pârâtul unilateral a restituit mijloacele bănești, în situația în care, partea reclamantă în totalmente și-a executat prevederile contractuale. A invocat că în contract nu este specificat un termen în cât timp poate obiecta reclamantul pentru neexecutarea obligației din contract, din aceste motive, consideră că somația pentru încasarea penalității poate să fie remisă într-un termen de până la 3 ani de la restituirea mijloacelor bănești.

Reprezentantul pârâtului societatea cu răspundere limitată “Albmunt-Agro”, avocatul Mihail Mișcoi, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii pe temeiurile invocate în referință. A reiterat că reclamantul nu a somat pârâtul despre încasarea penalității la momentul restituirii sumelor avansate, motiv pentru care nu mai poate solicita încasarea penalităților contractuale.

**Aprecierea instanței.**

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de Gospodăria Țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir” împotriva pârâtei societatea cu răspundere limitată ”Albmut-Agro” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 9 Cod civil (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi alin. (2) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazuri lor prevăzute de lege.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

Conform art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1108 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Conform art. 901 Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Conform art. 947 Cod civil, (1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. (3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. (4) Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. (5) Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care

neexecutarea obligaţiei este justificată. (6) Nulitatea obligaţiei atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligaţiei.

Conform art. 949 Cod civil, (1) Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei. (2) Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). (3) În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Materialul probator acumulat atestă cu certitudine că între reclamanta gospodăria țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir” și pârâta societate cu răspundere limitată “Albmunt-Agro” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a producției agricole nr. 1 din 18 august 2025, obiect al contractului constituind cantitatea de 150 000 kg de floarea soarelui, la un preț de 1 275 000,00 lei, ce urma a fi predată la 18 octombrie 2025. /f.d. 8-9/

Conform pct. 3.2 din contractul de vânzare-cumpărăre, vânzătorul va preda, iar cumpărătorul va prelua producția agricolă în data semnării contactului, dar nu mai târziu de termenul de predare indicat în pct. 1.1 al contractului. /f.d. 8/

Conform pct. 4.2. din contract, dacă debitorul nu execută obligația sau o execută parțial, creditorul poate cere atât executarea obligației, cât și plata penalității.

Conform pct. 4.3, lit. a) din contractul de vânzare-cumpărăre, în vederea evaluării anticipate a prejudiciului părțile convin asupra stipulării unor clauze penale cu titlu de garantare a executării obligației și anume: a) neexecutarea obligațiunilor asumate de către vânzător exprimate prin resituirea sumei contractuale sau a unei părți ale acesteia, precum și imposibilitatea/refuzul executări contractului în termenul stabilit, acordă dreptul cumpărătorului de a cere plata unei penalități în mărime fixă - 25% din suma contractului. /f.d. 9/

Astfel, potrivit ordinului de plată nr. 3187 din 18 august 2025 și nr. 3193 din 19 august 2025, se confirmă că GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” a achitat în beneficiul SRL ”Albmunt-Agro”, plata în avans pentru floarea soarelui conform contractului din 18 august 2025, în mărime de 1 000 000,00 lei și respectiv 275 000,00 lei./f.d.10-11/

Ulterior, potrivit extrasului eliberat de ”OTP Bank” SA, la 2 septembrie 2025 și respectiv 4 septembrie 2025, SRL ”Albmunt-Agro” a restituit în contul GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” suma în mărime de 1 000 000,00 lei și respectiv 275 000 lei, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 18.08.2025./f.d. 12/.

Potrivit conținutului actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2025 – 19.09.2025, semnată unipersonal de reclamantul GȚ ”Zmeu

Ștefan Vladimir” se constată resitituirea integrală a sumei avansate de către societatea cu răspundere limitată ”Albmunt-Agro”, la data de 2 septembrie 2025 și respectiv 4 septembrie 2025 și soldul 0 între companiile participante la raportul juridic, la data de 19.09.2025. /f.d. 13/

În contextul celor enunțate, instanța de judecată apreciază că între GȚ”Zmeu Ștefan Vladimir” și SRL “Albmunt-Agro”, a fost încheiat un raport juridic de vânzare-cumpărare, în temeiul căruia GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” a transferat în beneficiul SRL “Albmunt-Agro” suma de 1 275 000 lei, conform ordinelor de plată datate din 18 -19 august 2025, sumă care a fost restituită în mod integral prin transferul bancar efectuat de GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” în beneficiul SRL “Albmunt-Agro”, la data de 02 - 04 septembrie 2025.

La data de 10 octombrie 2025, GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” a notificat pârâta SRL “Albmunt-Agro” despre necesitatea achitării penalității în mărime de 318 750 lei, scrisoarea fiind recepționată de pârât la data de 14 octombrie 2026. /f.d. 15,16/

La 23 octombrie 2025, pârâtul societatea cu răspundere limitată ”Albmunt-Agro”, a expediat electronic la adresa reprezentantului reclamantei GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” răspuns la somația recepționată prin care a refuzat achitarea penalității contractuale, pe motiv că reclamantul nu și-a rezervat dreptul la penalitate odată cu recepționarea mijloacelor financiare de la pârât. /f.d. 17 -19/

Astfel, instanța de judecată atestă că din materialul probatoriu administrat la materialele cauzei, și anume, ordinele de plată nr. 3187 și nr. 3193 din 19.08.2025 și extrasul OTP Bank, precum și din explicațiile reprezentantului părții reclamante și pârâte în procesul de judecată, rezultă cert faptul că obligaţia generatoare de penalităţi, potrivit pct. 4.3, lit. a) din contractul de vânzare-cumpărăre, a fost executată de către societatea pârâtă „Albmunt” SRL la data de 02.09.2025 și respectiv 04.09.2025.

Pe cale de consecinţă, instanța notează că la data de 02.09.2025 și 04.09.2025 „Albmunt” SRL a stins obligaţia faţă de GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” ce reiese din contractul de vânzare-cumpărare a producției agricole nr. 1 din 18 august 2025, or, prin acceptarea sumei de plată de către GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir”, ultimul nu mai poate pretinde la predarea mărfii din partea pârâtului “Albmunt” SRL conform raportului de vânzare-cumpărare.

Mai mult ca atât, la data de 19 septembrie 2025, reclamantul GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” a semnat actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2025 – 19.09.2025, unde a fost indicat soldul 0 între companiile participante la raportul juridic.

Deci, expunerea reclamantului GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” precum că pârâtul SRL “Albmunt-Agro” în mod unilateral a decis restituirea sumei avansate, este irelevantă, atât timp cât reclamantul nu a refuzat recepționarea mijloacelor bănești transferate în schimb la eliberarea mărfii conform contractului de vânzare-cumpărare. De altfel, însăși reclamantul a indicat soldul 0 în actul de verificare a decontărilor

reciproce. Corespunzător, o altă executare de către pârât în temeiul acestui raport juridic nu mai poate avea loc.

Instanța constată că ulterior, la data de 10 octombrie 2025, GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” a notificat pârâtul SRL “Albmunt-Agro” despre necesitatea achitării penalității în mărime de 318 750 lei. /f.d. 15,16/ Potrivit răspunsului la notificare expediată de pârât, ultimul a refuzat achitarea penalităților, în temeiul faptului că reclamantul nu și-a rezervat dreptul la penalitate, odată cu recepționarea mijloacelor bănești transferate.

Conform art. 949 alin. (3) din Codul Civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Raportând prevederile legale la circumstanţele speţei, instanța de judecată apreciază că de către reclamant nu a fost combătută împrejurarea privind rezervarea dreptului de a calcula penalităţi de întârziere. Or, la caz, se atestă că GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir” a recepționat transferul bănesc la data de 02.09.2025 și 04.09.2025, respectiv, pentru a fi calculate penalităţi de întârziere, norma juridică de la art. 949 alin. (3) din Codul Civil reglementează în mod condiţionat că creditorul trebuie (expres) să îşi rezerve dreptul de a calcula penalităţi după primirea executării.

Astfel instanța notează că, din cele 2 transferuri bănești efectuate de către pârât, la data de 02.09.2025-04.09.2025, reclamantul în calitatea sa de creditor, nu şi-a rezervat expres dreptul de a calcula penalităţi în temeiul prevederilor contractuale.

Respectiv, instanța constată că reclamantul nu a respectat prevederile stabilite la art. 949 alin. (3) din Codul Civil și în consecință, nu poate cere plata penalităţilor de întârziere.

Or, reclamantul în cadrul procesului de judecată a recunoscut expres că la momentul recepționării transferurilor bănești în mărime de 1 000 000 lei și 275 000 lei de la pârâtul GȚ ”Zmeu Ștefan Vladimir”, la data de 02.09.2025 și 04.09.2025 nu şi-a rezervat expres dreptul (pentru fiecare ordin de plată în parte) să încaseze penalităţi.

Cât privește argumentul expus de reprezentantul reclamantului precum că prin somația din 10.10.2025, ultimul şi-a rezervat dreptul la calcularea penalităţilor, instanța îl va respinge ca neîntemeiat, deoarece somația în cauză a fost eliberată după un interval de mai bine de 1 lună din momentul primirii executării obligaţiei, în temeiul căruia poate pretinde la penalitate.

Astfel, din materialul probator administrat, rezultă cert că primirea executării în speţă este datată din 02.09.2025 și 04.09.2025, respectiv, la această dată reclamantul nu şi-a rezervat dreptul de a calcula penalităţi, temei pentru care nu mai este în drept să pretindă la penalități.

În aceste condiții, instanța apreciază critic argumentul reprezentantului reclamantului precum că a avut la dispoziție 3 ani pentru a înainta pârâtului pretenția la plata penalității, deoarece, legiutorul a prevăzut e că rezerva la plata penalității se înaintează expres la data primirii executării obligației. Sintagma „primirea executării”

utilizată de legiuitor la art. 949 alin. (3) din Codul Civil, trebuie a fi înţeleasă şi interpretată ca fiind expres data şi ziua când au intrat mijloacele financiare în contul creditorului din contul debitorului.

Potrivit jurisprudenței naționale, Curtea Supremă de Justiţie în dosarul nr. 2rac-259/23 din 26 septembrie 2023 a consacrat o practică judiciară obligatorie potrivit căreia penalitățile, în condițiile în care obligațiile au fost executate tardiv dar acceptate de creditor fără rezerva dreptului la penalități, nu mai pot fi încasate. În consecință, solicitările privind plata penalităților în caz de întârziere, fapt acceptat de creditor, nu operează automat, ci doar cu condiția ca ultimul să-și fi rezervat expres dreptul menționat concomitent cu acceptarea.

Instanţa de judecată notează că, la materialele dosarului nu sunt anexate careva probe din care instanţa de judecată ar putea constata şi concluziona că, reclamanta și-a rezervat dreptul de a cere încasarea penalități de la SRL „Albmunt-Agro” la data acceptării transferurilor bănești din partea debitorului.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele și probele reținute, instanța consideră pretenția reclamantei GȚ ” Zmeu Ștefan Vladimir” privind încasarea din contul pârâtei SRL “Albmunt- Agro” a penalității în mărime de 318 750,00 lei ca fiind neîntemeiată și care urmează a fi respinsă.

**Cheltuielile de judecată.**

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În temeiul art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Reieșind din faptul, că instanța respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, subsecvent, urmează a fi respinsă și pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, or, aceasta, se încasează în favoarea reclamantei doar în cazul în care ultima are câștig de cauză.

în conformitate cu art. 82, 94, 96, 98, 236 – 241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

**h o t ă r ă ş t e**

Cererea de chemare în judecată înaintată de Gospodăria Țărănească ”Zmeu Ștefan Vladimir” împotriva pârâtei societatea cu răspundere limitată ”Albmunt-Agro” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediu central.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI